

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. et Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **J. F.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2023, č. j. 036490/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Soud se na základě žaloby podané podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zabývá otázkou, zdali žalovaný řádně vypořádal námitky žalobce uplatněné proti záznamům bodů v registru řidičů a zda žalovaný neopřel své rozhodnutí o podklady, se kterými měl dle žalobních tvrzení provést

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

dokazování v nepřítomnosti žalobce, aniž by dal žalobci možnost se k takovým podkladům vyjádřit.

Shrnutí řízení o záznamu bodů v registru řidičů

2. Městský úřad Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále jen „městský úřad“) oznámením ze dne 18. 10. 2022 žalobci sdělil, že ke dni 11. 10. 2022 dosáhl v bodovém hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 217/2022 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) městský úřad žalobce současně vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
3. Žalobce uplatnil námitky proti veškerým záznamům bodů v registru řidičů a žádal, aby městský úřad opatřil všechny podklady pro tyto záznamy, a to včetně příkazových bloků.
4. Městský úřad si v průběhu řízení opatřil podklady pro všechny provedené záznamy bodů, včetně Oznámení Městské policie Čelákovice (dále jen „městská policie“) o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 3. 2021, podle kterého žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Konkrétně se žalobce dopustil přestupku tím, že překročil maximální povolenou rychlost v obci Přerov nad Labem, ulici Hlavní, v 13:38 hod. Žalobci byla po odečtení tolerance naměřena rychlost 61 km/h. Součástí správního spisu je i kopie souvisejícího příkazového bloku č. A0534821, jenž byl vydán dne 23. 3. 2021.
5. Městský úřad žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 31. 1. 2023, č. j. MUBNLSB-OD-15784/2023-KABRA, a provedený záznam 12 bodů ke dni 11. 10. 2022 potvrdil (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).
6. Proti rozhodnutí o námitkách podal žalobce odvolání. Mimo jiné v něm namítl, že příkazový blok č. A0534821 je nutné považovat za nicotný, neboť jej vydala městská policie mimo katastrální území obce Čelákovice (konkrétně v Přerově nad Labem). V popisu skutku též absentuje datum spáchání přestupku, které nelze zaměňovat s datem vydání či podepsání příkazového bloku, neboť není neobvyklé, že pachatel přestupku blok podepíše až dodatečně, když se např. dostaví ke správnímu orgánu k vyřešení oznámeného přestupku.
7. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) částečně rozhodnutí o námitkách změnil (z hlediska posouzení žalobních bodů nevýznamně) a ve zbytku jej potvrdil. S městským úřadem se ztotožnil, že námitky proti záznamům bodů v registru řidičů nejsou důvodné. Příkazový blok č. A0534821 není nicotný, neboť obec Přerov nad Labem je dle webu mapy.cz obcí ve Středočeském kraji a sousedí s obcí Čelákovice. Uzavření veřejnoprávní smlouvy o zajišťování výkonu úkolů městské policie na území obce Přerov nad Labem tak nic nebránilo. Z Věstníku právních předpisů Středočeského kraje (dále jen „Věstník“), částky 1 rozeslané dne 28. 2. 2014, plyne, že pod č. 1/VS/2014 byla veřejnoprávní smlouva mezi jmenovanými obcemi skutečně uzavřena. Žalovaný dále uvedl, že přestupek byl spáchán dne 23. 3. 2021, neboť v tento den byl příkazový blok vydán a žalobce podpisem potvrdil jeho převzetí. Podle žalovaného tak nevznikají žádné pochybnosti o datu spáchání přestupku.

Obsah podání účastníků

8. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť jej má za nezákonné. Tvrdí, že žalovaný v odvolacím řízení pořídil a provedl důkazy a do spisu zařadil nové podklady, konkrétně obsah webu mapy.cz a Věstník, částku 1, rozeslanou dne 28. 2. 2014, kde byla

pod č. 1/VS/2014 zveřejněna Veřejnoprávní smlouva mezi městem Čelákovice a obcí Přerov nad Labem. Žalovaný tedy prováděl dokazování v nepřítomnosti žalobce, ačkoli jej v rozporu s § 51 odst. 2 [patrně míněno zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) – pozn. soudu] o provádění důkazů mimo ústní jednání nevyrozuměl a neumožnil mu se k takto získaným podkladům vyjádřit.

9. Žalobce dále namítá, že žalovaný nevypořádal odvolací námitky spočívající v tom, že 1) není jasné, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít; 2) příkazový blok neobsahuje podstatnou a povinnou část výroku rozhodnutí, tedy kdy byl přestupek spáchán; 3) datum vydání, případně podepsání příkazového bloku nelze zaměňovat s datem spáchání přestupku. Datum spáchání přestupku žalovaný dovozuje jen z data podepsání příkazového bloku, ačkoli žalobce uvedl, že není neobvyklé, že pachatel příkazový blok podepíše až dodatečně. Datum spáchání přestupku je obligatorní náležitostí příkazového bloku, pokud jej neobsahuje, je založena jeho nepřezkoumatelnost.
10. Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Ve vyjádření k žalobě poukazuje na hojnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) týkající se rozsahu, v jakém správní orgán může zkoumat jednotlivé podklady pro záznam bodů. Dále konstatuje, že v napadeném rozhodnutí pouze odkázal na zeměpisné umístění obce, v níž byl přestupek spáchán, a volně dostupnou veřejnoprávní smlouvu o výkonu pravomoci obecní policie. Obsah spisu doplňován nebyl. Odkazované veřejně dostupné informace lze ověřit. Na základě usnesení NSS ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25, žalovaný dovozuje, že v případě příkazového bloku se datem právní moci rozumí datum vydání bloku. Termín „čas“ v řádku pátém pokutového bloku nezachycuje dny, měsíce a roky, neboť jednotkou času SI jsou sekundy.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
12. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné jednání nařizovat, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Dokazování soud neprováděl.

Posouzení věci soudem

13. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
14. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne

26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, nebo ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34). Tato ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.

15. Dále lze poznamenat, že příkazní (blokové) řízení je řízením zjednodušeným, v němž do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Příkazní (pokutový) blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a zakládá jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazního (pokutového) bloku proto vyplývají zejména z povahy příkazního (blokového) řízení. Příkazní (pokutový) blok je ovšem specifickým druhem rozhodnutí. NSS již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, uvedl, že „[n]e vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce[...]. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení.“
16. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. například rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
17. Soud vycházející z předestřených východisek nemohl žalobním bodům přisvědčit.

Procesní vady v odvolacím řízení

18. Žalobce v první řadě namítá, že žalovaný v odvolacím řízení nepřipustně doplnil dokazování, a to aniž by žalobci poskytl možnost, aby se k novým důkazům vyjádřil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentoval jednak zjištěními z internetového portálu mapy.cz a jednak z Věstníku. Učinil tak, aby vypořádal odvolací námitku stran toho, že příkazový blok č. A0534821, přesněji řečeno příkaz na místě je nutné považovat za nicotný, neboť jej vydala městská policie mimo obvod své působnosti.
19. Z výše citované judikatury plyne, že správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů v zásadě nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, které slouží jako podklad pro zápis bodů. Avšak v případě, že by byla namítána tak závažná vada, pro kterou by „podkladový“ akt byl nicotný, musely by ji správní orgány zcela jistě zohlednit.
20. Z napadeného rozhodnutí lze seznat, že žalovaný tuto odvolací námitku vypořádal se závěrem, že není důvodná, neboť z Věstníku zjistil existenci příslušné veřejnoprávní smlouvy, která městskou policii opravňovala k výkonu úkolů i na území obce Přerov nad Labem. Žalovaný si tedy předem nevyhodnotil, zdali popsaná vada, tj. vydání příkazu na místě mimo obvod působnosti městské policie, způsobuje nicotnost vydaného příkazu na místě, nebo „jen“ jeho nezákonnost.
21. Pokud by tak učinil, věcně by žalovaný tuto otázku vypořádávat nemusel. Předmětná odvolací námitka totiž již neměla v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů své místo, neboť skutečnost, že městská policie vykonávala jí svěřené úkoly mimo obvod její působnosti bez příslušného oprávnění, by vedla k nezákonnosti vydaného rozhodnutí, nikoli k jeho nicotnosti, a to z následujících důvodů:
22. Podle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, *„k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.“*
23. Podstatu nicotnosti jako nejzávažnější vady rozhodnutí správního orgánu vymezil rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS, následovně: *„Nicotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí, je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není ‚běžným‘ rozhodnutím nezákonným, nýbrž ‚rozhodnutím‘, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě ‚běžných‘ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobila vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, pročť tedy jde o nezhojitelné právní nic.“*
24. Mezi vady způsobující nicotnost správního rozhodnutí NSS řadí např. *„absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, (...) S ohledem na výše*

uvedené je zřejmé, že nicotnost ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu tedy způsobují pouze ty nejtěžší vady příslušnosti. Institut věcné příslušnosti slouží k určení, který z orgánů nadaný obecně pravomocí rozhodovat o právech a povinnostech osob ve veřejné správě bude rozhodovat v konkrétní věci. (...) Absolutní nedostatek věcné příslušnosti nastává tehdy, jestliže o věci nerozhoduje orgán k tomu určený, nýbrž orgán jiný – takový, jemuž jsou k rozhodování svěřeny věci obsahově odlišné.“ (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2014, č. j. 6 Ads 87/2013-131).

25. Vzhledem k výše uvedenému se soud zabýval tím, o jakou vadu by se jednalo, pokud by obecní policie vykonávala svěřené úkoly mimo (územní) obvod své působnosti, tj. zda by bylo možné takové pochybení považovat za natolik intenzivní, že by způsobilo nicotnost vydávaných správních aktů.
26. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“) *„[o]becní policie je orgánem obce, který zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo obce závaznou vyhláškou.“*
27. Podle § 1 odst. 2 zákona o obecní policii *„[o]becní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon.“*
28. Podle § 1 odst. 4 zákona o obecní policii *„[o]becní policie zřízená obcí, která je městem nebo statutárním městem, a v hlavním městě Praze se označuje městská policie.“*
29. Podle § 1 odst. 5 zákona o obecní policii *„[o]becní policie může jí svěřené úkoly plnit i na území jiné obce, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon.“*
30. Podle § 3a odst. 1 zákona o obecní policii *„[o]bec nebo obce, které nezřídily obecní policii, mohou uzavřít s jinou obcí v témže vyšším územním samosprávném celku (kraji), která obecní policii zřídila, veřejnoprávní smlouvu, na jejímž základě bude obecní policie této obce vykonávat úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem na území obce nebo obcí, které obecní policii nezřídily a jsou smluvními stranami této smlouvy.“*
31. Z citovaných ustanovení zákona o obecní policii vyplývá, že obecní (resp. městská) policie může svou pravomoc vykonávat toliko na území obce, jež ji zřídila, leda by jinak stanovil zákon. Zákon o obecní policii tak činí v § 3a odst. 1, dle něž mohou obce nacházející se v témže kraji uzavřít veřejnoprávní smlouvu o výkonu úkolů obecní policie na území obce, která obecní policii nezřídila. Veřejnoprávní smlouva uzavřená na základě daného ustanovení tedy rozšiřuje místní působnost obecní policie i na území jiné obce. Z toho plyne, že obecní policie vykonávající svou pravomoc na území jiné obce, aniž by existovala příslušná veřejnoprávní smlouva, by vybočila z mezí místní působnosti, nikoli věcné. Jinak řečeno, nejednalo by se o úplný nedostatek pravomoci vydat rozhodnutí, ale toliko o nemožnost vydat jej v určitém územním obvodu.
32. Z judikatury NSS vyplývá, že nicotnost rozhodnutí nemůže způsobit to, že je vydá správní orgán k tomu místně nepřislušný. Místní příslušnost přitom vychází ze vztahu správního orgánu k rozhodované věci z hlediska jeho místní (prostorové) působnosti (viz VOPÁLKA, Vladimír, PRÁŠKOVÁ, Helena. § 1 [Správní orgány]. In: HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo. Obecná část. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 261, marg. č. 464.). Taková vada by mohla mít vliv na zákonitost rozhodnutí, nepůsobuje však jeho nicotnost, neboť je rozhodováno orgánem věcně příslušným, a tedy odborně i jinak vybaveným k posouzení určité otázky (viz rozsudky NSS ze dne 24. 6. 2008, č. j. 2 Afs 159/2006-138, a ze dne 4. 6. 2009, č. j. 9 As 72/2008-69).

33. V projednávané věci žalobce v odvolání poukazoval toliko na překročení místní působnosti městské policie. Nikterak neargumentoval, že by městská policie nebyla k uložení pokuty za spáchaný přestupek vůbec věcně příslušná, tj. že projednávaný přestupek nespadal do okruhu její věcné působnosti, resp. že by veřejnoprávní smlouva měla upravovat i tuto otázku. Podle § 124 odst. 13 zákona o silničním provozu přitom obecní policie může projednat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona příkazem na místě. Její věcná působnost, jakož i příslušnost proto byla dána. Případný nedostatek místní působnosti pak nemohl způsobit nicotnost příkazu na místě.
34. Námitku nedostatku místní působnosti městské policie proto měl žalobce uplatnit již při projednání přestupku, nikoli až v řízení o námitkách proti záznamům bodů do registru řidičů. V tomto řízení již není prostor pro přezkum zákonnosti rozhodnutí o přestupcích, za něž byly body do registru řidičů zapsány. Byť žalobce v odvolání tvrdil opak, namítaná vada nemohla nicotnost příkazu na místě způsobit. Žalovaný nebyl povinen se za takové situace uplatněnou námitkou věcně hlouběji zabývat, neboť přezkoumávat zákonnost rozhodnutí o přestupku mu již v tomto řízení nepřísluší. Žalovaný byl naopak oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci podle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Tímto způsobem však žalobcovy námitky formulovány nebyly. Žalobce proto nemohl příkazový blok č. A0534821 jako podklad pro zápis bodů do registru řidičů touto námitkou účinně zpochybnit.
35. Odvolací námitka proto byla od samého počátku předurčena k nezdaru. Tvrzený nezákonný postup žalovaného tudíž nemohl žalobce jakkoliv zkrátit na jeho veřejných subjektivních právech.
36. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, konstatoval, že „[n]ikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ Namítá-li proto žalobce procesní vady, jichž se měl žalovaný dopustit v souvislosti s dokazováním, musí též srozumitelně vysvětlit, jak se namítaná vada měla dotknout jeho veřejných subjektivních práv. Pokud by tak neučinil a ani by taková okolnost bez dalšího nevyplývala z podstaty věci, soud by pro tvrzené pochybení správního orgánu napadené rozhodnutí zrušit nemohl, neboť jeho úlohou je primárně ochrana veřejných subjektivních práv (srov. § 2 s. ř. s.), nikoli všeobecný dozor nad zákonností výkonu veřejné moci správními orgány (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, a ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS).
37. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalovaný dospěl ke správnému výsledku o nedůvodnosti odvolací námitky, byť na jiném podkladě než soud. Žalovaný totiž svůj závěr o nedůvodnosti námitky založil mj. na poznatcích z internetového portálu mapy.cz a z Věstníku, z nichž dovodil, že městská policie může vykonávat místní působnost i na území obce Přerov nad Labem, zatímco dle soudu tato otázka nebyla pro věc vůbec podstatná a nemusela být vůbec přezkoumávána, neboť výkon působnosti mimo stanovený obvod nemůže přivodit nicotnost vydaného bloku (srov. body 31 až 34 výše), a tudíž ani nemůže zpochybnit jeho použitelnost pro záznam bodů. K žádnému zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce proto nedošlo.

38. Z týchž důvodu není pro danou věc rozhodné, zda žalovaný prováděl či neprováděl dokazování údají z portálu mapy.cz či z Věstníku. Jak bylo vyloženo v předchozích odstavcích, případné poznatky plynoucí z těchto údajů mohou mít význam toliko pro zhodnocení, zda městská policie při výkonu své pravomoci nepřekročila svou místní působnost, nikoliv zda měla pravomoc blok vůbec vydat. Zmiňované důkazní prostředky tudíž byly pro posouzení věci (tj. zhodnocení způsobilosti podkladů pro záznam bodů) zcela nepotřebné, proto nebylo-li žalobci umožněno se k nim v průběhu odvolacího řízení vyjádřit, zjevně se nejedná o procesní vadu takové intenzity, aby mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pro úplnost soud podotýká, že žalobce v žalobě ani netvrdí, že by následkem této jím tvrzené procesní vady byla nesprávná skutková zjištění správních orgánů či byla jinak ovlivněna zákonnost samotného napadeného rozhodnutí.

Absence data spáchání přestupku v příkazovém bloku

39. V rámci druhého okruhu žalobních bodů žalobce nesouhlasí s tím, jak žalovaný vypořádal námitku spočívající v tom, že příkazový blok č. A0534821 neobsahuje datum spáchání přestupku.
40. Shodnou námitkou se ve své judikatuře již zabýval i NSS. Konkrétně v rozsudku ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34, v bodě 13, uvedl, že „se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že jen naprostá nemožnost zjistit, kdy byl přestupek spáchán, by byla nedostatkem základních náležitostí příkazového bloku, protože by nebylo možné dostatečně přestupkové jednání individualizovat. V případě daného příkazového bloku se však o takovou nemožnost nejedná, protože je datován samotný příkazový blok. Krajský soud správně zdůraznil, že specifikem příkazu na místě je to, že k jeho vydání dochází přímo na místě, kde k přestupkovému jednání došlo, bezprostředně po jeho spáchání a za přítomnosti přestupce. Je tedy nepochybné, že přestupkové jednání je z téhož dne, kdy policista vydal příkazový blok. Tomuto závěru krajského soudu (ani jeho odkazu na rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2020, čj. 5 As 20/2019-42, a ze dne 25. 2. 2021, čj. 9 As 12/2021-56) nelze nic vytknout.“
41. Přesně v souladu se závěry citovaného rozsudku postupoval i žalovaný. Z příkazového bloku č. A0534821 zjistil, že je na něm uvedeno, že byl vydán dne 23. 3. 2021 a že téhož dne žalobce potvrdil jeho převzetí. Vzhledem ke specifikům příkazového bloku, jak byly popsány NSS výše, tedy že k jeho vydání dochází přímo na místě, kde k přestupkovému jednání došlo, bezprostředně po jeho spáchání a za přítomnosti přestupce, ani soud nemá pochybnosti o datu spáchání přestupku. Z předmětného příkazového bloku lze bezpečně zjistit, za jaké přestupkové jednání byla žalobci pokuta udělena. Dle soudu je na základě v něm uvedených údajů možné přestupkové jednání dostatečně individualizovat tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným. Z uvedeného plyne též to, že absentující datum spáchání přestupku (byť se jedná o povinnou náležitost rozhodnutí o přestupku) není na závadu, pokud tato skutečnost plyne z jiných údajů na příkazovém bloku uvedených. NSS dovedl, že v případě příkazového bloku lze tuto skutečnost spojit přímo s datem vydání příkazového bloku. Z toho je zjevné, že žalovaný odvolací námitky řádně vypořádal.
42. Nic na tom nemění skutečnost, že žalobce pouze obecně namítal, že není neobvyklé, že pachatel přestupku podepíše příkazový blok až dodatečně. Výše shrnutá judikatura totiž vychází z naprosto opačného předpokladu, který plyne ze smyslu a účelu zákona. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů v § 91 a 92 zjevně předpokládá, že uložení pokuty příkazem na místě se bude zpravidla dít na místě spáchání přestupku (jak napovídá i název tohoto správního aktu) a bezprostředně poté, kdy k přestupkovému jednání došlo. Proto například počítá i

s možností vydat příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou, pokud nemůže obviněný uloženou pokutu na místě zaplatit. Při páchání přestupku pachatel nemusí s sebou mít dostatečný finanční obnos pro splnění peněžitě povinnosti, kterou mu uloží správní orgán příkazem na místě. Děje se tak totiž zpravidla ihned po spáchání přestupku. Proto lze obecně vycházet z toho, že datum vydání příkazového bloku je i datem spáchání přestupku.

43. Žalobce v projednávané věci ve správním řízení ani v řízení před soudem netvrdil, že by příkazový blok č. A0534821 podepisoval v jiný den, natož aby takové tvrzení něčím dokládal. Jeho obecné tvrzení, které též ničím nepodložil, proto nemohlo zvrátit závěry, které vyslovil již NSS ve shora odkazovaném rozsudku. Ani tato námitka proto není důvodná.
44. Soud dodává, že jinými rozhodnutími, která byla podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, se nezabýval, neboť žalobce proti nim ničeho nenamítal.

Závěr a náklady řízení

45. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout i bez námítky. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, do níž spadá i obhajoba svých rozhodnutí v řízení před soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, bod 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu